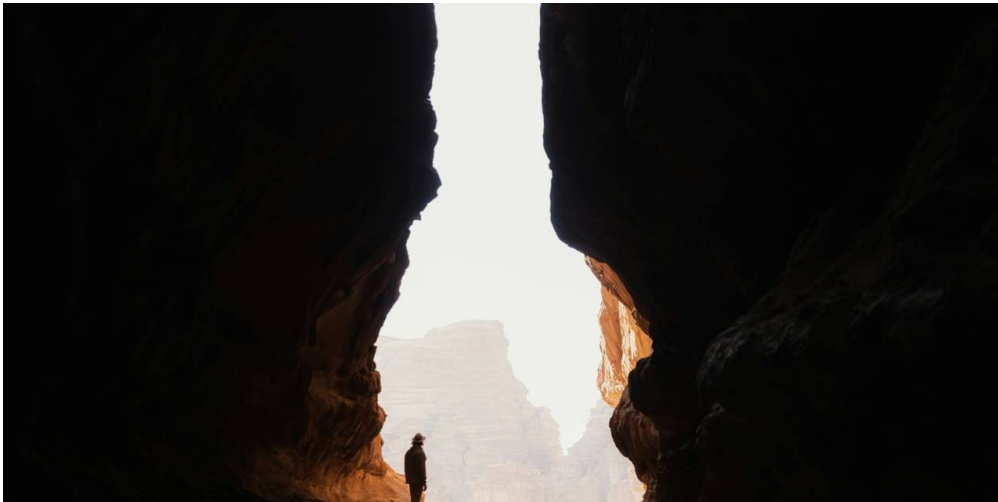

Haldokló demokrácia?

Valamikor felnéztünk a fejlett nyugati demokráciákra. Irigyeltük őket, a szabadságukat, a demokráciájukat és a jólétüket. A szögesdrót innenső oldaláról nézve csak a szépet és a jót véltük látni. Aztán a segítségükkel és a hasznukra rendszert váltottunk, sőt hosszú könyörgés után beléphettünk a katonai és civil klubjaikba. Kezdtük őket belülről is megismerni, miközben ők is kezdtek változni (liberalizáció, privatizáció, dereguláció). Sokat változtak: a demokráciadeficitjeinken lovagolnak, sőt zsarolnak bennünket, miközben az antidemokratikus diktatúrák felé sodródnak. A véleménydiktatúra különösen szembeötlő. Hát erről szól Lüdecke professzor cikke.¹

Az Academic Freedom Network és keserű ellenfelei

Írta: [Prof. Dr. Horst-joachim Lüdecke](#) | 2024. február 09. | [Általános](#) | [0](#)

Bezárul a demokrácia kapuja. neom-s0A8sa9oasY-unsplash

Prof. Dr. Horst Joachim Lüdecke

A Hálózat az Akadémiai Szabadságért (AFN – röviden Hálózat) céljait saját elvi nyilatkozatában ([itt](#)) egyértelműen megfogalmazza. Ott ezt írják:

"Olyan tudósok szövetsége vagyunk, akik elkötelezettek a szabad tudományos légkör mellett. Ez alatt olyan pluralista vitakultúrát értünk, amelyet tényszerű érvek és kölcsönös tisztelet jellemez, valamint olyan intézményi környezetet, amelyben senki sem kerül el a kutatási kérdésekhez és a vitákhoz való hozzászólást a szociális és szakmai következményektől való

¹ Dr. Horst J. Lüdecke: Das Netzwerk Wissenschaftsfreiheit und seine erbitterten Gegner. EIKE, Febr. 09. 2024.

félelem miatt. Ellenzünk minden olyan törekvést, amely ideológiai okokból korlátozza a kutatás és az oktatás szabadságát."

Nehéz elhinni, hogy ez a kijelentés még a tudományos közösségen belül is ellenállást és gyűlöletet válthat ki. De ez történt a TU Berlin (Berlini Műszaki Egyetem) elnöke, Geraldine Rauch részéről, aki maga is professzor és ismert tudós ([itt](#)).

Az, hogy a szakmai tanulmányi sikerek nem védenek meg a legrosszabb ostobaságokkal szemben, történelmileg számtalan példával igazolható. G. Rauchné cikke ezt a hagyományt folytatja, ezért lényegében semmi újat nem kínál. Kijelentéseik a mai viszonyokat tekintve is szemléletesek. Ez az egyetlen ok, amiért ez az EIKE News foglalkozik Ms. G. Rauch Academic Freedom Network (AFN) elleni cikkével. Mit is ír most a TU elnöke, Rauch asszony? Cikke szabadon olvasható az interneten ([itt](#)), és a címe: *„Az Academic Freedom Network tevékenysége mély aggodalommal tölt el bennünket.”* A fő vád az, hogy az Academic Freedom Network veszélyes narratívákat terjeszt.

Ha folytatjuk az AFN nyilatkozat olvasását, dörzsölve a szemünket ezen az abszurd vádon, hogy felismerjük a veszélyes narratívákat, csalódnunk fogunk. Ezért Ms. G. Rauch cikkében sem lehet nyoma a nyilatkozatban szereplő veszélyes narratíváknak. Az AFN betartja a fent idézett alapelveket. Az viszont, hogy a megfelelő vitakultúra megsértései mindig ugyanabból a sarokból származnak, amit a szerző (mármint Lüdecke professzor – PE) populárisan „bolond-woke-bal-zöldnek” nevez, valójában nem az AFN felelőssége. Legjobb tudomásunk szerint a „jobboldal” az utóbbi időben soha nem zavart meg, nem tett lehetetlenné vagy nem akadályozott meg harciasan egy vitatott tudományos eseményt. A zöldek pedig ezt teszik már sorozatosan. Pont az ellenkezője igaz! G. Rauch asszony az, aki megkérdőjelezhető narratívákat terjeszt. Őszintén meg kell hagyni, hogy elégedetten használja ki a gender-sztár szabadságát, ami egy dacos kisgyermekre emlékeztet - mindenki annyira hozhatja zavarba önmagát ostobaságokkal, amennyire csak akarja. Ez a szabadság, a demokráciánk része, értékes érték, és minden demokrata ezt meg is védi (nem védi viszont azt a vágyat, hogy a gender-nonszenszeket az egész lakosságra ráerőltessék).

G. Rauch asszony cikkében kijelenti: *„A Hálózat kijelentései erősítik az Új Jobboldal, a jobboldali szélsőségesek és más alkotmányellenes szervezetek narratíváját”*, anélkül, hogy részletesebben kifejtené, mit ért az Új Jobboldalon és a narratíváik alatt. Nem találunk erről semmit, de a cikk egy kis hermeneutikai olvasásával kiderül, hogy csak az AfD-ről lehet szó, vagyis a mai második legerősebb néppártról, durva becslések szerint 10 millió szavazóval. Tehát mind a 10 millió alkotmányellenes? Ms. G. Rauch sem áll a hamis kontaktbűnös csálás esetén kívül, amikor ezt írja: *„Az AfD a Hálózat nyilatkozatait idézi, és tartalmát a honlapján hirdeti.”* G. Rauch asszony egyáltalán megnézte az AfD pártprogramját? Kíváncsiak lennének bármilyen alkotmányellenes bizonyítékra. A félreértések elkerülése végett: itt nem arról van szó, hogy az AfD mellett vagy ellene legyünk, mindenkinek szabad a véleménye, bármely politikai pártról és szavazóiról legyen is szó. G. Rauchné cikke azonban a demokrácia furcsa felfogásáról árulkodik, mert minden demokratikus spektrumhoz tartozik egy jobboldal is, akár tetszik, akár nem. Különben nem lehet többé szó demokráciáról. Végül G. Rauch asszony felteszi a kulcskérdést: *„A kérdés továbbra is az, hogy a Hálózat tagjai mit értenek szabadságon és véleménynyilvánítási szabadságon?”*

Erre a kérdésre a Hálózat alapvető nyilatkozatában már választ kaptunk; G. Rauch asszony minden bizonnyal jó olvasó. De a választ történelmileg is meg lehet adni Francois-Marie Arouet, alias Voltaire nyilatkozatával. Voltaire állítólag azt mondta egyik legelkeseredettebb

ellenfelének: *"Uram, nem osztom az Ön véleményét, de az életemet adnám azért, hogy Ön kifejtthesse"*. Hogy ez a felvilágosult nyilatkozat mára az ellenkezőjévé mutálódott, bizonyítja az egyetemeken rengeteg olyan előadás-meghívás, amelyeken tudományos szakemberek szakmailag megalapozottan ellentmondanak a vörös-zöld narratívának (elsősorban példák: több mint két nem, klímavédelem, Energiewende, koronapolitika, rabszolgaság története stb.) A szervezők, akik beadják a derekukat, általában azzal mentegetik magukat megkönnyebbülten, hogy túl nagy a nyomás a militáns baloldali diákok vagy akár az Antifa részéről. Ez a gyávaság a véleményterrorral szembeni kiállásban sok, egyébként szinte elképzelhetetlen esetet magyaráz a német történelem legsötétebb időszakából. Ma már a házszabályok szerint egyáltalán nem jelentene problémát az egyetemek vezetése számára, ha egy tanulmányi rendezvény erőszakos rendbontásáért felelősöket átadná a rendőrségnek. A demokráciának meg kell tudnia védeni magát ellenségeivel szemben is, különben gyorsan megszűnik létezni. Mellesleg felesleges mindezeket az incidenseket itt dokumentálni, az AFN bőségesen dokumentálja őket ([itt](#)), főleg olyan alternatív médiumokban, amilyen a Tichy's Insights vagy az Achgut.

Az eV EIKE (e sorok írója az EIKE sajtószóvivője) ékes példákat is kínál a kontroll alól kikerült fejleményekre. Az EIKE klímakonferenciáin gyakran világhírű klímatudósok mutatják be és vitatják meg kutatásaikat a hallgatósággal, mint például Richard Lindzen klímatudós az MIT-től ([itt](#)), vagy William Happer a Princetontól ([itt](#)), hogy két reprezentatív példát említsünk. Ennek ellenére az EIKE már nem tud rendezvénytermekeket találni németországi tudományos konferenciáihoz, mert a szállodatulajdonosokat bűnözői erőszak megfélemlítve megfenyegeti. Az EIKE nonprofit státuszát is visszavonta az adóhivatal azzal az érveléssel, hogy tudományos konferenciái és kutatási támogatásai ellenére tudománytalan (a tudomány népszerűsítése elégséges alapkritérium a nonprofit státuszhoz), míg egy olyan több mint megkérdőjelezhető egyesület, mint a Correctiv, nemcsak nonprofit státuszt élvez, hanem milliós adókkal is támogatják. A Correctiv-nak az állam által ellenőrzött feladata egyértelműen egy állítólagos potsdami titkos találkozó horrortörténetének terjesztése volt. Ezt a rémtörténetet G. Rauch asszony is felhasználja cikkében a Hálózat az Akadémiai Szabadságért elleni érvként. A Correctiv tevékenységét valójában csak a teljesen vakok elől lehet elrejtetni, nevezetesen a média befolyásolása az AfD elleni tömegtüntetések kezdeményezésére, hogy meggyengítsék vagy megsemmisítsék a politikai ellenfelüket. Ez a módszer hasonló az egykori NDK-s és még sötétebb idők korábbi módszereihez. Nem kell tisztánlátónak lenni a jóslathoz: a Correctiv elleni több per eredményeként, amelyek a feltehetően illegálisan ott rögzített hangadatok kiadását is követelik, ki fog derülni, hogy a potsdami titkos találkozó állami irányítású volt. Ez azonban a legcsekélyebb említést sem fog érdemelni a közszolgálati médiában, mert a tömegtüntetések tényleges célja végre megvalósult.

A szólás- és írásszabadság határait elvileg még mindig kizárólag a büntetőjog határozza meg. Rauch asszony sajnos erre a területre merészkedik a cikkében, amikor azt írja: *"A kutatás és a tanítás csak akkor lehet szabad, ha az embereket nemzetiségüktől, vallásuktól vagy nemüktől függetlenül egyenlő és méltányos bánásmódban részesítik. De éppen ezt veszélyezteteti tömegesen a Hálózat"*. Az első mondattal mindenki teljes szívvel egyetért, de a másodikban azzal vádolja a Hálózatot, hogy alkotmányellenes, anélkül, hogy bármilyen bizonyítékot szolgáltatna. Ez kellemetlen helyzetbe hozhatja őt egy esetleges per esetén. G. Rauch asszony megsérti minden egyetemi vezetés politikai semlegességre vonatkozó követelményét, ha feladatai ellátása során politikai aktivizmust folytat. Cikkével megsérti az elnöki gondossági kötelezettséget is azon TU professzorok esetében, akik az AFN hálózat tagjai. Egy ilyen cikk

után, és csak egy cseppnyi becsületességgel, G. Rauch asszonynak le kellene vonnia a konzekvenciákat, és le kellene mondania hivataláról.

Az adott összefüggésben Michael Klonovsky német újságírónak az itt tárgyalt ügy, „A TU elnöke, mint a Hálózat a Tudományos Szabadságért elleni aktivista” szerzőjének kijelentése jut eszünkbe:

"Abszurd azt hinni, hogy mindaz, ami lehetővé tette sok nemzedék számára az életet és a túlélést, ami lehetővé tette számukra, hogy megteremtsék a legnagyobb civilizációt, hirtelen elavult, hogy azok a nemzedékek előttünk, akiknek mindent köszönhetünk, ami ma kényelemként szolgál számunkra, és akik nélkülöztek, dolgoztak, áldozatot hoztak, véreztek és szenvedtek érte, teljesen tévedtek, és hogy a mai nemzedék, amely semmit sem szenvedett, semmit sem nélkülözött, semmiben sem hitt, semmit sem tanult, semmit sem alkotott, hanem csak fogyasztani, kritizálni és lerombolni tud mindent, hogy a túlbuzgó és vagyontalan követők ezen nemzedéke arra hivatott, hogy utat mutasson az emberiségnek."

A helyzet különösen aggasztó az akadémiákon képzett követők esetében, akik egészen az egyetemi elnökségig jutottak.

Megjegyzés:

A szerző Horst-Joachim Lüdecke az Academic Freedom Network tagja.

* * *

Michael Klonovsky idézetéhez kapcsolódva: hova vezet, ha egy generációnak már nem kell megdolgoznia, megszenvednie, nem kell áldozatot hoznia a jólétéért! Szükségszerűen lebegővé válik, elveszti realitásérzékét, az „akadémiákon képzettek” pedig ideológiák ketrecébe zárják magukat, az aktivista-szintűek pedig rombolnak. A politikusok külön kasztot képviselnek: egyszerűen tönkreteszik országaikat. Nem túlzás: ez ma a nyugati világ: értékvesztés és önfelszámolás.

.....

Ide illeszkednek a cikk egyik hozzászólójának az idézetei:

Helmut van Bentum am 10. Februar 2024 um 12:18

„Akinak a kenyerét eszem, annak a dalát éneklek.” Azoknak a kóros nárcisztikusoknak az életmottója, akik *objektíve* tudósoknak tekintik magukat.

Ahogy Michael Crichton mondta: *„Ha hagyjuk, hogy a tudomány politikaivá váljon, elveszünk. Belépünk a sötét középkor internetes verziójába, a fojtogató félelmek és vad előítéletek korszakába, amelyeket átadnak az embereknek, akik nem tudnak jobbat.”*

és

Galileo Galilei: „*Aki nem ismeri az igazságot, az csak bolond. De, aki tudja, és hazugságnak nevezi, az bűnöző.*”

* * *

De mindez csak az egyik dimenzió, ill. a színpad.

Ez látszik, ez a megtapasztalás. De mi van a felszín alatt, ill. a színpad mögött? Mert van ennek a globalista áradatnak, a színdarabnak egy stúdiója, vezénylőközpontja, ahonnan távirányítják a politikát, a materiális és az immateriális folyamatokat egyaránt. A nyugati vezető politikusok olyan bábuk, akiket a vezénylőből irányítanak. De ez nem lenne elégséges. Még az embereket is manipulálni kell, amiben a megvásárolt médiumok játszik a főszerepet. A leghatékonyabb, ha az emberekben félelmet keltenek. Erre való a klímariogatás, a klímaalarmizmus, és annak Al Gore-szerű főpapjai, és főpapi intézményei, mint az IPCC és a német Potsdami PIK klímaintézet. Így együtt áll a BIG SZÍNEMŰ, forgatókönyvvel, rendezővel, színészekkel (fő és mellékszereplőkkel), maszkmesterekkel, sűgőkkel stb., és nem utolsósorban a nézőkkel, akik kezdetben lelkesen tapsolnak, aztán kezdenek rájönni arra, hogy a színpadon folyó színemű nem művészet, hanem ócska kabaré. Átverés, amiért még belépő díjat is fizettek, csakúgy, ahogy az egész klímavédelem, a zöld átállás költségeit is ők fizetik.

Mindebben az ENSZ és az EU vezető „elitje” és a hatalmasan túlterjeszkedő bürokráciája óriási felelősséggel tartozik, mert a súlyos következmények tovább már nem takargathatók. Lassan közeledik a számadás ideje. Fogalmazzák már a vádiratot.

(Petz Ernő, 2024. 02. 13.)